

LIGJ
Nr.10 451, datë 21.7.2011

**PËR ADERIMIN E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË NË KONVENTËN “PËR
ZGJIDHJEN PAQËSORE TË MOSMARRËVESHJEVE NDËRKOMBËTARE”**

Në mbështetje të neneve 78, 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Neni 1

Republika e Shqipërisë aderon në konventën “Për zgjidhjen paqësore të mosmarrëveshjeve ndërkombëtare”.

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

**Shpallur me dekretin nr.7065, datë 29.7.2011 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë,
Bamir Topi**

KONVENTA
PËR ZGJIDHJEN PAQËSORE TË MOSMARRËVESHJEVE NDËRKOMBËTARE E VITIT
1907

Madhëria e Tij Perandori gjerman, Mbreti i Prusisë, Presidenti i Shteteve të Bashkuara të Amerikës, Presidenti i Republikës së Argjentinës, Madhëria e Tij Perandori i Austrisë, Mbret i Bohemisë etj., dhe Mbreti Apostolik i Hungarisë, Madhëria e Tij Mbreti i Belgjikës, Presidenti i Republikës së Bolivisë, Presidenti i Republikës së Shteteve të Bashkuara të Brazilit; Madhëria e Tij Mbretërore Princi i Bullgarisë, Presidenti i Republikës së Kilit, Madhëria e Tij Perandori i Kinës, Presidenti i Republikës së Kolumbisë, Guvernatori i Përkohshëm i Republikës së Kubës, Madhëria e Tij Mbreti i Danimarkës, Presidenti i Republikës Domenikane, Presidenti i Republikës së Ekuadorit, Madhëria e Tij Mbreti i Spanjës, Presidenti i Republikës së Francës; Madhëria e Tij Mbreti i Mbretërisë së Bashkuar të Britanisë së Madhe dhe Irlandës dhe e Zotëtimeve Britanike përtej detit, Perandori i Indisë, Madhëria e Tij Mbreti Helen, Presidenti i Republikës së Guatemalës, Presidenti i Republikës së Haitit; Madhëria e Tij Mbreti i Italisë, Madhëria e Tij Perandori i Japonisë; Madhëria e Tij Mbretërore Duka i Madh i Luksemburgut, Duka i Nasaut, Presidenti i Shteteve të Bashkuara të Meksikës, Lartësia e Tij Mbretërore Princi i Malit të Zi, Presidenti i Republikës së Nikaraguas, Madhëria e Tij Mbreti i Norvegjisë, Presidenti i Republikës së Panamasë, Presidenti i Republikës së Paraguait, Madhëria e Saj Mbretëresha e Holandës, Presidenti i Republikës së Perusë, Madhëria e Tij Supreme Shahu i Persisë; Madhëria e Tij Mbreti i Rumanisë, Madhëria e Tij perandori i të gjithë Rusisë; Presidenti i Republikës së Salvadorit, Madhëria e Tij Mbreti i Serbisë, Madhëria e Tij Mbreti i Siamit, Madhëria e Tij Mbreti i Suedisë, Këshillit Federal Zviceran, Madhëria e Tij Perandori i Osmanëve, Presidenti i Republikës Orientale të Uruguait, Presidenti i Shteteve të Bashkuara të Venezuelës;

të nxitur nga dëshira e sinqertë për të punuar për ruajtjen e paqes së përgjithshme;
të vendosur për të përkrahur me gjithë përpjekjet e pushtetit të tyre zgjidhjen paqësore të mosmarrëveshjeve ndërkombëtare;
duke njohur solidaritetin që bashkon anëtarët e shoqërisë së kombeve të qytetëruara;
me dëshirën për zgjerimin e perandorisë së ligjit dhe për forcimin e vlerësimit të drejtësisë ndërkombëtare;
të bindur se institucioni i përhershëm i një Gjykate Arbitrazhi i arritshëm për të gjithë,
mes Fuqive të pavarura, do të kontribuojë në mënyrë efektive për këtë qëllim;
duke pasur parasysh avantazhet që sjell pjesëmarrja në organizimin e përgjithshëm dhe të rregullt të procedurës së arbitrazhit;
duke ndarë të njëjtin mendim me nismëtarin e Konferencës Ndërkombëtare të Paqes së mbajtur në gusht, se dokumentimi në një Marrëveshje Ndërkombëtare i parimeve të barazisë dhe të drejtës mbi të cilat janë të bazuara siguria e shteteve dhe mirëqenia e popujve, është i përshtatshëm;
me këtë synim, duke dëshiruar garantimin e funksionimit më të mirë në praktikë të Komisioneve të Hetimeve dhe Gjykatave të Arbitrazhit, dhe lehtësimin e adresimit të gjyqit në rastet të cilat lejojnë një procedurë të shkurtuar;
e kanë konsideruar të nevojshme të rishikojnë disa raporte të hollësishme dhe të përfundojnë punën e Konferencës së Parë të Paqes për zgjidhjen paqësore të mosmarrëveshjeve ndërkombëtare;
Palët e larta kontraktuese kanë vendosur të përfundojnë një Konventë të re për këtë qëllim, dhe kanë emëruar të Plotfuqishmit e tyre, si më poshtë:
(Lista e të Plotfuqishmëve.)
Të cilët, pasi kanë depozituar kompetencat e tyre të plota, në formën e duhur dhe të përshtatshme, kanë rënë dakord si më poshtë:

PJESA I RUAJTJA E PAQES SË PËRGJITHSHME

Neni 1

Me synimin për të shmangur sa më shumë përdorimin e forcës në marrëdhëniet midis shteteve, palët kontraktuese bien dakord për të përdorur përpjekjet e tyre më të mira për të siguruar zgjidhje paqësore të mosmarrëveshjeve ndërkombëtare.

PJESA II PALËT E TRETA DHE NDËRMJETËSIMI

Neni 2

Në rast mosmarrëveshjeje serioze ose konflikti, para se t'i drejtohen gjykatës, shtetet kontraktuese bien dakord që kanë të drejtë, aq sa e lejojnë rrethanat, t'i drejtohen palëve të treta ose ndërmjetësimit të një ose më shumë shteteve mike.

Neni 3

Pavarësisht nga kjo e drejtë, shtetet kontraktuese konsiderojnë të nevojshme dhe të përshtatshme që një ose më shumë shtete, jo palë në konflikt, duhet, me iniciativën e tyre dhe aq sa e lejojnë rrethanat, të ofrojnë ndihmën e tyre apo ndërmjetësimin për shtetet që janë në mosmarrëveshje.

Shtetet që nuk janë pjesë e konfliktit kanë të drejtë të ofrojnë ndihmën e tyre apo të

ndërmjetësojnë edhe gjatë gjendjes së luftës.

Ushtrimi i kësaj të drejte nuk mund të konsiderohet nga asnjëra prej palëve në mosmarrëveshje, si një akt armiqësor.

Neni 4

Roli i ndërmjetësuesit konsiston në zgjidhjen e pretendimeve të kundërta dhe në zbutjen e pakënaqësive që mund të kenë lindur mes shteteve që kanë mosmarrëveshje.

Neni 5

Funksionet e ndërmjetësuesit përfundojnë, kur nga një prej palëve në mosmarrëveshje apo nga vetë ndërmjetësi, deklarohet që mjetet e pajtimit të propozuara nga ai nuk janë pranuar.

Neni 6

Ndërhyrja e palëve të treta dhe ndërmjetësimi, të ndërmarra me kërkesë të palëve në mosmarrëveshje, ose me iniciativën e shteteve që nuk kanë lidhje me mosmarrëveshjen, ka vetëm karakter këshillimor dhe asnjëherë nuk ka fuqi detyruese.

Neni 7

Pranimi i ndërmjetësimit nuk mund të ketë ndikim për të ndërprerë, vonuar apo penguar mobilizimin apo masat e tjera të përgatitjes për luftë, përveç rasteve kur ka një marrëveshje për të kundërtën.

Nëse kjo ndodh pas fillimit të luftimeve, operacionet ushtarake që po kryhen, nuk ndërpriten veçse kur ka një marrëveshje të kundërt.

Neni 8

Shtetet kontraktuese bien dakord, kur e lejojnë rrethanat, që të rekomandojnë zbatimin e ndërmjetësimit të veçantë në formën e mëposhtme:

Në rast të një mosmarrëveshjeje serioze që rrezikon paqen, shtetet në konflikt zgjedhin përkatësisht një shtet të cilit i besojnë misionin e hyrjes në një komunikim të drejtpërdrejtë me shtetin e zgjedhur në anën tjetër, me qëllim parandalimin e prishjes së marrëdhënieve paqësore.

Për periudhën e këtij mandati, afati i të cilit, me përjashtim të rasteve kur është përcaktuar ndryshe, nuk mund të tejkalojë tridhjetë ditë, shtetet në konflikt pushojnë çdo lloj komunikimi të drejtpërdrejtë në lidhje me çështjen në konflikt, e cila konsiderohet se i përket vetëm shteteve ndërmjetësuese, të cilët duhet të bëjnë përpjekjet e tyre më të mira për të zgjidhur atë.

Në rast të prishjes përfundimtare të marrëdhënieve paqësore, këto shtete ngarkohen me detyrën e përbashkët që të shfrytëzojnë çdo mundësi për të rivendosur paqen.

PJESA III KOMISIONET NDËRKOMBËTARE HETIMORE

Neni 9

Në konfliktet e natyrës ndërkombëtare që nuk përfshijnë as nderin as interesat jetësore, dhe që rrjedhin nga një ndryshim mendimi në çështjet e fakteve, shtetet kontraktuese konsiderojnë të nevojshme dhe të përshtatshme që palët të cilat nuk kanë qenë në gjendje për të arritur një marrëveshje me anë të diplomacisë, duhet, aq sa e lejojnë rrethanat, të krijojnë një Komision Hetimor Ndërkombëtar për të lehtësuar një zgjidhje të këtyre konflikteve, duke shqyrtuar faktet nëpërmjet një hetimi të paanshëm dhe të drejtë.

Neni 10

Komisionet Hetimore Ndërkombëtare krijohen me marrëveshje të veçantë midis palëve në konflikt.

Konventa mbi Hetimin përcakton faktet që do të shqyrtohen, përcakton mënyrën dhe kohën në të cilën do të ngrihet Komisioni dhe shtrirjen e kompetencave të Komisionerëve.

Ajo gjithashtu përcakton, nëse ka nevojë, vendin ku do të mbledhet Komisioni, dhe nëse mund të zhvendoset në një vend tjetër, gjuhën që Komisioni do të përdorë dhe gjuhët përdorimi i të cilave do të autorizohen para tij, si dhe datën në të cilën secila palë duhet të depozitojë deklaratën e vet të fakteve, dhe, në përgjithësi, të gjitha kushtet mbi të cilat palët kanë rënë dakord.

Nëse palët e konsiderojnë të nevojshme emërimin e ekspertëve, Konventa mbi Hetimin do të përcaktojë mënyrën e përzgjedhjes së tyre si dhe shtrirjen e kompetencave të tyre.

Neni 11

Nëse Konventa mbi Hetimin nuk përcakton vendin ku do të mbledhet Komisioni, ai do të mbledhet në Hagë.

Kur përcaktohet vendi i takimit, ai nuk mund të ndryshohet nga Komisioni përveçse me pëlqimin e palëve.

Nëse Konventa mbi Hetimin nuk ka përcaktuar se cilat gjuhë do të përdoren, çështja do të zgjidhet nga Komisioni.

Neni 12

Komisionet hetimore do të formohen në mënyrën e përcaktuar nga nenet 45 dhe 57 të kësaj Konvente, me përjashtim të rasteve kur është bërë një marrëveshje për të kundërtën.

Neni 13

Nëse njëri nga komisionerët ose ekspertët, nëse ka të tillë, vdes, jep dorëheqjen, ose është i paaftë për çfarëdo arsye për të kryer funksionet e tij, për zëvendësimin e tij ndiqet procedura e njëjtë si për emërimin.

Neni 14

Palët kanë të drejtë të caktojnë agjentë të posaçëm për të marrë pjesë në Komisionin Hetimor, detyra e të cilëve është t'i përfaqësojnë ata dhe të veprojnë si ndërmjetës midis tyre dhe Komisionit.

Për më tepër, ata janë të autorizuar që të angazhojnë avokatë ose mbrojtës, të caktuar prej tyre, për të paraqitur çështjen e tyre dhe për të mbrojtur interesat tyre para Komisionit.

Neni 15

Zyra Ndërkombëtare e Gjykatës së Përhershme të Arbitrazhit shërben si zyrë regjistri për Komisionet, të cilat mbledhen në Hagë, dhe do të vendosin zyrat dhe personelin e tyre në dispozicion të shteteve kontraktuese për t'u përdorur nga Komisioni Hetimor.

Neni 16

Nëse Komisioni mblidhet diku tjetër dhe jo në Hagë, ai cakton Sekretarin e Përgjithshëm, zyra e të cilit shërben si zyrë regjistri.

Është detyra e zyrës së regjistrit, nën kontrollin e Kryetarit, që të bëjë rregullimet e nevojshme për seancat e Komisionit, përgatitjen e procesverbaleve, dhe, ndërsa hetimi vazhdon, grumbullohen në arkiva, që më pas do të transferohen në Zyrën Ndërkombëtare në Hagë.

Neni 17

Me qëllim lehtësimin e ngritjes dhe punës së Komisioneve Hetimore, shtetet kontraktuese rekomandojnë rregullat e mëposhtme, të cilat do të jenë të zbatueshme për procedurën e hetimit, për sa kohë që palët nuk miratojnë rregulla të tjera.

Neni 18

Komisioni do të përcaktojë detajet e procedurës, të cilat nuk parashikohen nga Konventa për Hetimin e posaçëm ose nga kjo Konventë, dhe do të caktojë të gjitha formalitetet e nevojshme për trajtimin e provave.

Neni 19

Në hetim duhet të dëgjohen të dyja palët.

Në datat e përcaktuara, çdo palë i dërgon Komisionit dhe palës tjetër deklaratat e fakteve, nëse ka, dhe në të gjitha rastet, dokumentet ligjore, shkresat, dhe dokumentet të cilat ajo i konsideron të dobishme për përcaktimin e së vërtetës, si dhe listën e dëshmitarëve dhe ekspertëve, dëshmia e të cilëve dëshiron që të dëgjohet.

Neni 20

Komisioni ka të drejtë, me miratimin e shteteve, të lëvizë përkohësisht në çdo vend ku ai e konsideron se mund të jetë e dobishme për të përdorur këtë mjet të hetimit apo për të dërguar një ose më shumë anëtarë të tij. Leja duhet të merret nga shteti në territorin e të cilit është propozuar kryerja e hetimit.

Neni 21

Çdo hetim dhe çdo ekzaminim i një vendi duhet të bëhet në praninë e agjentëve dhe mbrojtësve të palëve ose pasi ata të jenë thirrur për të marrë pjesë sipas rregullave.

Neni 22

Komisioni ka të drejtë të kërkojë nga secila palë shpjegime dhe informacion të cilat ai i konsideron të nevojshme.

Neni 23

Palët marrin përsipër të ofrojnë për Komisionin Hetimor, në mënyrën më të plotë të mundshme, të gjitha mjetet dhe shërbimet e nevojshme për të bërë të mundur që ai të njihet plotësisht dhe të kuptojë saktësisht faktet në fjalë.

Ato marrin përsipër të përdorin mjetet në dispozicion të tyre, sipas ligjit të tyre të

brendshëm, për të garantuar paraqitjen e dëshmitarëve apo ekspertëve, të cilët gjenden në territorin e tyre dhe janë thirrur para Komisionit.

Nëse dëshmitarët ose ekspertët nuk janë në gjendje të paraqiten para Komisionit, palët do të caktojnë që dëshmia e tyre të merret nga zyrtarë të kualifikuar të vendit të tyre.

Neni 24

Për të gjitha njoftimet që dërgohen nga Komisioni në territorin e një shteti të tretë kontraktues, Komisioni do t'i drejtohet drejtpërdrejt qeverisë së shtetit të lartpërmendur. I njëjti rregull vlen edhe në rastin e hapave që ndërmerren në vend, për të siguruar prova.

Kërkesat për këtë qëllim do të ekzekutohen, aq sa e lejojnë mjetet në dispozicion të shtetit të kërkuara sipas legjislacionit të tij të brendshëm. Ato nuk mund të refuzohen, me përjashtim të rasteve kur shteti në fjalë mendon se ato janë kryer për të cenuar të drejtat sovrane ose sigurinë e tij.

Komisioni, në të njëjtën mënyrë, do të ketë gjithmonë të drejtë për të vepruar nëpërmjet shtetit në territorin e të cilit ai qëndron.

Neni 25

Dëshmitarët dhe ekspertët thirren me kërkesë të palëve ose nga Komisioni me iniciativën e tij, dhe, në çdo rast, nëpërmjet qeverisë së shtetit në territorin e të cilit ata janë.

Dëshmitarët dëgjohen me radhë dhe veçmas, në praninë e agjentëve dhe avokatëve dhe në rendin e përcaktuar nga Komisioni.

Neni 26

Marrja në pyetje e dëshmitarëve drejtohet nga kryetari.

Megjithatë, anëtarët e Komisionit mund t'i bëjnë pyetje çdo dëshmitari, të cilat ata mendojnë që mund të hedhin dritë dhe plotësojnë dëshminë e tij, apo të marrin informacion në çdo moment në lidhje me dëshmitarin, brenda kufijve të asaj që është e domosdoshme me qëllim gjetjen e së vërtetës.

Agjentët dhe avokatët e palëve mund të mos ndërpresin dëshmitarin kur ai është duke bërë deklaratën e tij, as ta pyesin atë drejtpërdrejt, por ata mund t'i kërkojnë kryetarit të bëjë pyetje shtesë të tilla që ata mendojnë se janë të përshtatshme për t'u bërë.

Neni 27

Dëshmitari duhet të japë dëshminë e tij pa u lejuar të lexojë ndonjë draft me shkrim. Megjithatë, ai mund të lejohet nga kryetari që të konsultohet me shënime ose dokumente, nëse natyra e fakteve të referuara kërkon përdorimin e tyre.

Neni 28

Një procesverbal i dëshmisë së dëshmitarit hartohet menjëherë dhe i lexohet atij. Dëshmitari mund të bëjë ndryshime dhe shtesa të nevojshme, të cilat do të regjistrohen në fund të deklaratës së tij.

Pasi i është lexuar e gjithë dëshmia, dëshmitarit i kërkohet ta nënshkruajë atë.

Neni 29

Agjentët autorizohen, gjatë ose në përfundim të hetimeve, të paraqesin me shkrim para Komisionit dhe palës tjetër deklarata, kërkesa me shkrim, ose përmbledhje të fakteve, të cilat i

konsiderojnë të dobishme për përcaktimin e së vërtetës.

Neni 30

Komisioni i shqyrton vendimet e tij në fshehtësi dhe seancat janë të fshehta.
Të gjitha vendimet merren me shumicën e anëtarëve të Komisionit.
Nëse një anëtar refuzon të votojë, ky fakt duhet të regjistrohet në procesverbal.

Neni 31

Seancat e Komisionit nuk janë publike, as procesverbalet dhe dokumentet e lidhura me hetimin nuk botohen, me përjashtim të rasteve kur me pëlqimin e palëve është marrë vendim nga Komisioni.

Neni 32

Pasi palët të kenë paraqitur të gjitha shpjegimet dhe provat, dhe të gjithë dëshmitarët të kenë dhënë dëshminë e tyre, kryetari deklaron përfundimin e hetimit dhe Komisioni tërhiqet për të diskutuar dhe përpiluar raportin e tij.

Neni 33

Raporti nënshkruhet nga të gjithë anëtarët e Komisionit.
Nëse një prej anëtarëve nuk pranon të nënshkruajë, ky fakt përmendet, por nuk cenohet vlefshmëria e raportit.

Neni 34

Raporti i Komisionit lexohet në një seancë publike, agjentët dhe avokatët e palëve janë të pranishëm apo thirren sipas rregullit.
Një kopje e raportit i jepet secilës palë.

Neni 35

Raporti i Komisionit nuk përmban deklarata të fakteve, dhe në asnjë mënyrë nuk ka karakterin e një vendimi. Ai i lë palëve lirinë e plotë për sa i përket rezultatit që do të ketë deklarata.

Neni 36

Secila palë paguan shpenzimet e saj dhe një pjesë e barabartë e shpenzimeve paguhet nga Komisioni.

PJESA IV ARBITRAZHI NDËRKOMBËTAR

KAPITULLI I SISTEMI I ARBITRAZHIT

Neni 37

Arbitrazhi Ndërkombëtar ka si objekt zgjidhjen e mosmarrëveshjeve ndërmjet shteteve nga gjyqtarët të cilët i zgjedhin vetë mbi bazën e respektimit të ligjit.

T'i drejtohesh arbitrazhit nënkupton një angazhim për të pranuar në mirëbesim vendimin e tij.

Neni 38

Në çështje të natyrës ligjore, dhe veçanërisht në interpretimin ose zbatimin e konventave Ndërkombëtare, arbitrazhi njihet nga shtetet kontraktuese si më efektiv dhe në të njëjtën kohë, mjeti më i drejtë në zgjidhjen e mosmarrëveshjeve që diplomacia ka dështuar t'i zgjidhë.

Rrjedhimisht, do të ishte e përshtatshme që në konfliktet në lidhje me çështjet e mësipërme, shtetet kontraktuese duhet, nëse është rasti, t'i drejtohen arbitrazhit, për aq sa rrethanat e lejojnë.

Neni 39

Konventa mbi Arbitrazhin është nënshkruar për çështjet ekzistuese ose për ato që mund të ndodhin në të ardhmen.

Ajo mund të përfshijë çdo mosmarrëveshje ose vetëm mosmarrëveshjet e një kategorie të caktuar.

Neni 40

Pavarësisht traktateve të përgjithshme ose të fshehta që përcaktojnë shprehimisht adresimin e arbitrazhit si detyrues për shtetet kontraktuese, shtetet e përmendura i rezervojnë vetes së tyre të drejtën e lidhjes së marrëveshjeve të reja, të përgjithshme ose të veçanta, me qëllim zgjerimin e arbitrazhit të detyrueshme për të gjitha rastet të cilat ata mund t'i konsiderojnë të mundshme për t'u parashtruar.

KAPITULLI II GJYKATA E PËRHERSHME E ARBITRAZHIT

Neni 41

Me qëllim që të lehtësohet e drejta për t'iu drejtuar menjëherë arbitrazhit për mosmarrëveshjet ndërkombëtare, të cilat nuk janë arritur të zgjidhen me diplomaci, shtetet kontraktuese marrin përsipër të shfrytëzojnë Gjykatën e Përhershme të Arbitrazhit, e themeluar nga Konferenca e Parë e Pages, të cilës mund t'i drejtohesh në çdo kohë, dhe që vepron në përputhje me rregullat e procedurës të përcaktuara në këtë Konventë, përveç rasteve kur përcaktohet ndryshe nga palët.

Neni 42

Gjykata e Përhershme është kompetente për të gjitha rastet e arbitrazhit, me përjashtim të rasteve kur palët bien dakord t'i drejtohen një gjykate të posaçme.

Neni 43

Gjykata e Përhershme e ka selinë në Hagë.

Një Zyrë Ndërkombëtare shërben si zyrë regjistri për Gjykatën. Ajo është kanali për komunikimet në lidhje me seancat e Gjykatës; ka përgjegjësi për arkivat dhe kryen të gjithë punën administrative.

Shtetet kontraktuese angazhohen t'i transmetojnë zyrës, sa më shpejt të jetë e mundur, një kopje të vërtetuar të çdo marrëveshjeje për arbitrimin të lidhur mes tyre dhe të çdo vendimi gjyqësor të nxjerrë nga një gjykatë e posaçme, që lidhet me to.

Shtetet gjithashtu angazhohen t'i transmetojnë zyrës ligjet, rregulloret, dhe dokumentet që tregojnë përfundimisht ekzekutimin e vendimeve të dhëna nga Gjykata.

Neni 44

Çdo shtet kontraktues zgjedh jo më shumë se katër persona, me njohuri të shquara në çështjet e të drejtës ndërkombëtare, me reputacion të lartë moral, dhe të predispozuar për të pranuar detyrat e gjyqtarit të arbitrazhit.

Personat e zgjedhur në këtë mënyrë regjistrohen si anëtarë të Gjykatës në një listë, e cila i njoftohet nga zyra të gjitha shteteve kontraktuese.

Zyra u njofton shteteve kontraktuese çdo ndryshim në listën e gjyqtarëve të arbitrazhit.

Dy ose më shumë shtete mund të bien dakord për zgjedhjen e përbashkët të një ose më shumë anëtarëve.

I njëjti person mund të zgjidhet nga shtete të ndryshme. Anëtarët e Gjykatës caktohen për një periudhë gjashtëvjeçare. Këto emërimë janë të rinovueshme.

Nëse një anëtar i Gjykatës vdes ose jep dorëheqjen, për plotësimin e vendit të lirë ndiqet e njëjta procedurë që ishte ndjekur për emërimin e tij. Në këtë rast emërimi bëhet për një periudhë të re prej gjashtë vjetësh.

Neni 45

Kur shtetet kontraktuese dëshirojnë t'i drejtohen Gjykatës së Përhershme për zgjidhjen e një mosmarrëveshjeje që ka lindur mes tyre, gjyqtarët e arbitrazhit të thirrur për të formuar gjykatën me juridiksion për të vendosur për këtë mosmarrëveshje duhet të zgjidhen nga lista e përgjithshme e anëtarëve të Gjykatës .

Nëse nuk arrihet marrëveshja e drejtpërdrejtë e palëve në lidhje me përbërjen e Gjykatës së Arbitrazhit, atëherë do të ndiqet rruga e mëposhtme:

Secila palë cakton dy gjyqtarë arbitrazhi, prej të cilëve njëri mund të jetë shtetas i saj ose i zgjedhur nga radhët e personave të zgjedhur prej saj si anëtarë të Gjykatës së Përhershme. Këta gjyqtarë arbitrazhi së bashku zgjedhin një gjyqtar kryesues.

Nëse votat ndahen në mënyrë të barabartë, zgjedhja e gjyqtarit kryesues i caktohet një pale të tretë, e zgjedhur nga palët me marrëveshje të përbashkët.

Nëse nuk arrihet një marrëveshje mbi këtë çështje, secila palë zgjedh një shtet të ndryshëm, dhe zgjedhja e gjyqtarit kryesues bëhet në marrëveshje me shtetet e zgjedhur në këtë mënyrë.

Nëse, brenda dy muajve, këto dy shtete nuk arrijnë një marrëveshje, secila prej tyre paraqet dy kandidatë të marrë nga lista e anëtarëve të Gjykatës së Përhershme, me përjashtim të anëtarëve të zgjedhur nga palët dhe të mos jetë shtetas i tyre. Shorti përcakton se cilët prej kandidatëve të paraqitur në këtë mënyrë do të jetë gjyqtar kryesues.

Neni 46

Kur gjykata ka këtë përbërje, palët njoftojnë zyrën për vendosmërinë e tyre për t'iu drejtuar gjykatës, tekstin e "kompromisit" të tyre, dhe emrat e gjyqtarëve.

Zyra njofton pa vonesë çdo gjyqtar për "kompromisin" dhe emrat e anëtarëve të tjerë të Gjykatës.

Gjykata takohet në datën e caktuar nga palët. Zyra bën rregullimet e nevojshme për takimin.

Anëtarët e Gjykatës, në ushtrimin e funksioneve të tyre dhe jashtë vendit të tyre, gëzojnë

privilegje dhe imunitete diplomatike.

Neni 47

Zyra autorizohet të vendosë zyrat dhe personelin e saj në dispozicion të palëve kontraktuese për përdorim të ndonjë bordi të veçantë arbitrazhi.

Juridiksioni i Gjykatës së Përhershme, në kuadër të kushteve të përcaktuara në rregullore, mund të shtrihet për mosmarrëveshjet mes shteteve jokontraktuese ose mes shteteve kontraktuese dhe jokontraktuese, nëse palët kanë rënë dakord për t'iu drejtuar kësaj Gjykate.

Neni 48

Shtetet kontraktuese e konsiderojnë si detyrë të tyre, në rast se një konflikt i rëndë rrezikon të shpërthejë mes dy ose më shumë prej tyre, për të kujtuar këto të fundit se Gjykata e Përhershme është e hapur për ta.

Rrjedhimisht, ata deklarojnë se rikujtesa e palëve në mosmarrëveshje për dispozitat e kësaj Konvente, dhe këshilla që u jepet atyre për t'iu drejtuar Gjykatës së Përhershme, në interesin më të lartë të paqes, mund të konsiderohen vetëm si veprime miqësore .

Në rast konflikti mes dy shteteve, njëri prej tyre mund t'i drejtohet gjithmonë Zyrës Ndërkombëtare me një shkresë që përmban një deklaratë se është i gatshëm të paraqesë konfliktin para Gjykatës.

Zyra duhet të informojë menjëherë palën tjetër për deklaratën.

Neni 49

Këshilli i Përhershëm Administrativ, i përbërë nga përfaqësues diplomatikë të shteteve kontraktuese të akredituara në Hagë dhe Ministri i Punëve të Jashtme të Holandës, i cili do të veprojë si kryetar, ngarkohet me drejtimin dhe kontrollin e Zyrës Ndërkombëtare.

Këshilli përcakton rregullat e procedurës dhe të gjitha rregulloret e tjera të nevojshme.

Ai vendos mbi të gjitha çështjet e administrimit, të cilat mund të lindin në lidhje me funksionimin e Gjykatës.

Ai ka kontroll të plotë mbi emërimin, pezullimin ose shkarkimin e zyrtarëve dhe të punësuarve të zyrës.

Ai përcakton pagesat dhe rrogat, dhe kontrollon shpenzimet e përgjithshme.

Në takimet e kryera sipas rregullit, prania e nëntë anëtarëve është e mjaftueshme për t'i bërë të vlefshme diskutimet e Këshillit. Vendimet merren me shumicë votash.

Këshilli i njofton pa vonesë palëve kontraktuese rregulloret e miratuara prej tij. Ai u jep atyre një raport vjetor për punët e Gjykatës, funksionimin e administratës, dhe për shpenzimet. Po ashtu, raporti përmban një përmbledhje të asaj që është e rëndësishme në dokumentet që i njoftohen Zyrës nga palët, në bazë të nenit 43, paragrafët 3 dhe 4.

Neni 50

Shpenzimet e zyrës do të përballohen nga palët kontraktuese në masën e caktuar për Zyrën Ndërkombëtare të Bashkimit Postar Universal.

Shpenzimet që do t'i ngarkohen shteteve aderuese do të llogariten që prej datës që hyn në fuqi aderimi i tyre.

KAPITULLI III PROCEDURA E ARBITRAZHIT

Neni 51

Me synimin për të nxitur zhvillimin e arbitrazhit, palët kontraktuese kanë rënë dakord për rregullat e mëposhtme, të cilat janë të zbatueshme për procedurën e arbitrazhit, përveç rasteve kur palët kanë rënë dakord për rregulla të tjera.

Neni 52

Palët, të cilat i drejtohen arbitrazhit nënshkruajnë një “kompromis”, në të cilin përcaktohen qartë objekti i mosmarrëveshjes, koha e lejuar për caktimin e gjyqtarëve të arbitrazhit, formulimi, procedura, dhe koha në të cilën duhet të bëhet njoftimi i përmendur në nenin 63, dhe vlera e shumës që çdo palë duhet të depozitojë paraprakisht për të mbuluar shpenzimet.

“Kompromisi”, gjithashtu, përcakton nëse ka arsye, mënyrën e emërimit të gjyqtarëve të arbitrazhit, çdo kompetencë të posaçme e cila përfundimisht mund t’i takojë gjykatës, vendin ku do zhvillohet seanca, gjuhën që do të përdoret, dhe gjuhët, përdorimi i të cilave do të autorizohet para saj, dhe, në përgjithësi, të gjitha kushtet për të cilat palët kanë rënë dakord.

Neni 53

Gjykata e Përhershme është kompetente për zgjidhjen e “kompromisit”, nëse palët kanë rënë dakord t’i drejtohen asaj për këtë qëllim.

Njëkohësisht Gjykata është kompetente, edhe nëse kërkesa është bërë vetëm nga njëra palë, kur të gjitha përpyekjet për të arritur një mirëkuptim nëpërmjet kanaleve diplomatike kanë dështuar, si në rastet kur:

1. Një mosmarrëveshje që përfshihet në një Traktat të Përgjithshëm Arbitrazhi, i përfunduar apo i rinovuar, pasi kjo Konventë ka hyrë në fuqi, dhe që parashikon një “kompromis” për të gjitha mosmarrëveshjet, që nuk përjashton zgjidhjen e “kompromisit” nga Gjykata, as në mënyrë të hapur apo të nënkuptuar. Megjithatë, nuk mund të drejtohet çështja në gjykatë nëse pala tjetër deklaron se sipas mendimit të saj konflikti nuk bën pjesë në kategorinë e konflikteve të cilat mund t’i paraqiten arbitrazhit të detyrueshëm, përveç rasteve kur traktati mbi arbitrazhin i jep Gjykatës së Arbitrazhit kompetencë për të vendosur mbi këtë çështje paraprake.

2. Një mosmarrëveshje që lind nga detyrimet kontraktore të pretenduara nga njëri shtet për shtetin tjetër për shkak të shtetasve të tij, dhe që për zgjidhjen e të cilave është pranuar arbitrazhi. Kjo marrëveshje nuk zbatohet, nëse parashikohet kushti që “kompromisi” duhet të zgjidhet në ndonjë mënyrë tjetër.

Neni 54

Në rastet e parashikuara në nenin e mësipërm, “kompromisi” do të zgjidhet me një komision të përbërë nga pesë anëtarë të zgjedhur në mënyrën e përcaktuar në nenin 45, paragrafët 3 deri 6.

Anëtari i pestë është Kryetari i Komisionit *ex officio*.

Neni 55

Funksionet e gjyqtarit të arbitrazhit mund t’i jepen një gjyqtari të vetëm arbitrazhi ose disa gjyqtarëve arbitrazhi të zgjedhur nga palët sipas dëshirës, ose të zgjedhur nga ana e tyre nga anëtarët e Gjykatës së Përhershme të Arbitrazhit të themeluar nga konventa në fjalë.

Nëse nuk arrihet përbërja e trupit gjykues me marrëveshje të drejtpërdrejtë ndërmjet

palëve, ndiqet mënyra e përcaktuar në nenin 45, paragrafët 3 deri 6.

Neni 56

Kur një sovran apo kryetari i një shteti zgjidhet si Gjyqtar Arbitrazhi, procedura e gjykimit vendoset prej tij.

Neni 57

Gjyqtari kryesues është Kryetari *ex officio* i Gjykatës.
Kur gjykata nuk ka një gjyqtar kryesues, ajo emëron kryetarin e vet.

Neni 58

Kur “kompromisi” është vendosur nga një komision, siç parashikohet në nenin 54, dhe në mungesë të një marrëveshjeje për të kundërtën, komisioni vetë do të formojë Gjykatën e Arbitrazhit.

Neni 59

Nëse një prej Gjyqtarëve të Arbitrazhit vdes, del në pension, ose bëhet i paaftë për çfarëdo arsye për kryerjen e funksioneve të tij, për plotësimin e vendit të lirë, ndiqet e njëjta procedurë që ishte ndjekur për emërimin e tij.

Neni 60

Gjykata mblidhet në Hagë, përveç rastit kur palët kanë zgjedhur një vend tjetër.
Gjykata mund të mblidhet në territorin e një shteti të tretë vetëm me pëlqimin e këtij të fundit.
Pas përcaktimit të vendit të takimit, ai nuk mund të ndryshohet nga gjykata, përveçse me pëlqimin e palëve.

Neni 61

Nëse çështja mbi gjuhën që do të përdoret nuk është zgjidhur nga “kompromisi”, kjo do të vendoset nga gjykata.

Neni 62

Palët kanë të drejtë të caktojnë agjentë të posaçëm për të marrë pjesë në Gjykatë, për të vepruar si ndërmjetës midis tyre dhe Gjykatës.
Për më tepër, ata autorizohen të emërojnë vetë avokatë ose mbrojtës për mbrojtjen e të drejtave dhe interesave të tyre, për këtë qëllim para gjykatës.
Anëtarët e Gjykatës së Përhershme nuk mund të veprojnë si agjentë, avokatë apo si mbrojtës përveçse në emër të palës që i ka emëruar ata anëtarë të Gjykatës.

Neni 63

Si rregull i përgjithshëm, procedura e arbitrazhit përbëhet nga dy faza të dallueshme: faza e deklaratave dhe dhe e diskutimeve verbale.
Deklaratat konsistojnë në komunikimin e agjentëve përkatës me anëtarët e gjykatës dhe

palës kundërshtare për rrethanat, kundër-rrethanat, dhe, nëse është e nevojshme, për përgjigjet; palët përvetësojnë për këtë qëllim të gjitha shkresat dhe dokumentet e kërkuara në këtë rast. Ky komunikim do të bëhet në mënyrë të drejtpërdrejtë ose nëpërmjet ndërmjetësimit të Zyrës Ndërkombëtare, në mënyrën dhe kohën e caktuar nga “kompromisi”.

Koha e caktuar nga “kompromisi” mund të zgjatet me marrëveshje nga palët, ose nga gjykata, kur kjo e fundit e konsideron të nevojshme me qëllim të arritjes së një vendimi të drejtë.

Diskutimet konsistojnë në debatin verbal të argumenteve të palëve para Gjykatës.

Neni 64

Një kopje e vërtetuar e çdo dokumenti të përgatitur nga njëra palë duhet t’i komunikohet palës tjetër.

Neni 65

Gjykata nuk mblidhet për diskutim deri në përfundim të deklaratave, me përjashtim të rasteve kur lindin rrethana të veçanta.

Neni 66

Diskutimet janë nën drejtimin e kryetarit. Ato janë të hapura vetëm nëse kështu vendoset nga ana e Gjykatës, me pëlqimin e palëve.

Ato regjistrohen në procesverbale të mbajtura nga sekretarët e emëruar nga kryetari. Këto procesverbale nënshkruhen nga kryetari dhe nga një prej sekretarëve dhe vetë kanë karakter autentik.

Neni 67

Pas mbylljes së deklaratave, gjykata ka të drejtë të refuzojë diskutimin e të gjitha shkresave apo dokumenteve të reja, të cilat një nga palët mund të dëshirojë të paraqesë pa pëlqimin e palës tjetër.

Neni 68

Gjykata është e lirë të marrë në konsideratë shkresa ose dokumente të reja, për të cilat mund të tërhiqet vëmendja nga agjentët apo avokatët e palëve.

Në këtë rast, gjykata ka të drejtë të kërkojë paraqitjen e këtyre shkresave ose dokumenteve, por është e detyruar t’i bëjë ato të ditura për palën kundërshtare.

Neni 69

Veç kësaj, gjykata mund të kërkojë nga agjentët e palëve paraqitjen e të gjitha shkresave dhe shpjegimet e nevojshme. Në rast refuzimi, Gjykata mban shënim këtë.

Neni 70

Agjentët dhe mbrojtësi i palëve janë të autorizuar për të paraqitur verbalisht në Gjykatë të gjitha argumentet që i konsiderojnë të përshtatshme në mbrojtjen e çështjes së tyre.

Neni 71

Ata kanë të drejtë të paraqesin kundërshtime dhe argumente. Vendimet e Gjykatës në këto çështje janë të formës së prerë dhe nuk mund të jenë objekt i ndonjë diskutimi të mëvonshëm.

Neni 72

Anëtarët e Gjykatës kanë të drejtë t'i drejtojnë pyetje agjentëve dhe mbrojtësve të palëve, dhe t'u kërkojnë atyre shpjegime mbi çështje të dyshimta.

As pyetjet, as vërejtjet e bëra nga anëtarët e Gjykatës gjatë diskutimeve, nuk mund të konsiderohen si shprehje e mendimit nga Gjykata në përgjithësi ose nga anëtarët e saj në veçanti.

Neni 73

Gjykata është e autorizuar të deklarojë kompetencën e saj në interpretimin e "kompromisit", si dhe të traktateve të tjera, të cilat mund të kërkojnë, dhe në zbatimin e primeve të së drejtës.

Neni 74

Gjykata ka të drejtë të nxjerrë rregullat e procedurës për administrimin e çështjes, për të vendosur mënyrën, formën, dhe kohën në të cilën çdo palë duhet të përfundojë argumentet e saj dhe për rregullimin e të gjitha formaliteteve të nevojshme për trajtimin e provave.

Neni 75

Palët marrin përsipër t'i japin gjykatës, sa më shumë të jetë e mundur, të gjithë informacionin e kërkuar për vendimin mbi çështjen.

Neni 76

Për të gjitha njoftimet që Gjykata duhet t'i dërgojë në territorin e një pale të tretë kontraktuese, Gjykata do t'i kërkojë drejtpërdrejt qeverisë së atij shteti. I njëjti rregull vlen edhe në rastin e hapave që ndërmerren për të siguruar prova në vend.

Kërkesat për këtë qëllim duhet të ekzekutohen për aq sa e lejon ligji i brendshëm i shtetit të cilit i është bërë kërkesa. Ato nuk mund të refuzohen, me përjashtim të rasteve kur shteti në fjalë i konsideron të qëllimshme për të dëmtuar sovranitetin ose sigurinë e tij.

Gjykata ka gjithmonë të njëjtat të drejta për të vepruar nëpërmjet shtetit në territorin e të cilit ajo ndodhet.

Neni 77

Kur agjentët dhe mbrojtësit e palëve kanë paraqitur të gjitha shpjegimet dhe provat në mbrojtje të çështjes së tyre, Kryetari shpall mbylljen e diskutimeve.

Neni 78

Gjykata shqyrton vendimet e saj në fshehtësi dhe seancat mbeten të fshehta. Të gjitha çështjet vendosen nga një shumicë e anëtarëve të gjykatës.

Neni 79

Vendimi duhet të përmbajë arsyet mbi të cilat është bazuar. Ai përmban emrat e gjyqtarëve të arbitrazhit; nënshkruhet nga Kryetari dhe Kryesekretari ose nga Sekretari që kryen detyrën e Kryesekretarit.

Neni 80

Vendimi lexohet në seancë publike, ku agjentët dhe mbrojtësit e palëve janë të pranishëm ose janë thirrur sipas rregullit për të marrë pjesë.

Neni 81

Vendimi, i shpallur dhe i njoftuar për agjentët e palëve, zgjidh mosmarrëveshjen përfundimisht dhe pa të drejtë apelimi.

Neni 82

Çdo mosmarrëveshje që lind mes palëve në lidhje me interpretimin dhe zbatimin e vendimit, në mungesë të një marrëveshjeje për të kundërtën, do t'i parashtrohet Gjykatës, e cila e ka shpallur atë.

Neni 83

Palët mund të rezervojnë në “kompromis” të drejtën për të kërkuar rishikimin e vendimit. Në këtë rast dhe nëse nuk ka një marrëveshje për të kundërtën, kërkesa duhet të dërgohet në gjykatën e cila e ka shpallur vendimin. Ajo mund të bëhet vetëm në bazë të zbulimit të ndonjë fakti të ri i cili ka ndikim thelbësor mbi vendimin dhe që ka qenë i panjohur nga gjykata dhe pala, e cila ka kërkuar rishikimin pas mbylljes së diskutimit.

Procedurat për rishikim mund të fillojnë me një vendim të Gjykatës, i cili shprehimisht paraqet ekzistencën e faktit të ri, duke e dalluar atë sipas natyrës së përshkruar në paragrafin e mësipërm, dhe duke shpallur pranimin e kërkesës mbi këtë bazë.

“Kompromisi” cakton periudhën brenda së cilës duhet të bëhet kërkesa për rishikim.

Neni 84

Vendimi nuk është detyrues, përveçse për palët në mosmarrëveshje.

Kur vendimi lidhet me interpretimin e një Konvente, në të cilën shtetet e tjera të ndryshme nga ato në konflikt janë palë, ato do të njoftojnë të gjitha shtetet nënshkruese në kohën e duhur. Secili nga këto shtete ka të drejtë të ndërhyjë në këtë çështje. Nëse një ose më shumë prej tyre përfitojnë nga kjo e drejtë, interpretimi i vendimit është njëloj detyrues dhe për to.

Neni 85

Secila palë paguan shpenzimet e saj dhe një pjesë të barabartë të shpenzimeve të Gjykatës.

KAPITULLI IV ARBITRAZHI ME PROCEDURË TË SHKURTUAR

Neni 86

Me qëllim lehtësimin e punës së sistemit të arbitrazhit në konfliktet që pranojnë procedurën e shkurtuar, palët kontraktuese miratojnë rregullat e mëposhtme, të cilat duhet të zbatohen në mungesë të marrëveshjeve të tjera dhe do t'u nënshtrohen rezervave të dispozitave të kapitullit III aq kohë sa mund të zbatohen.

Neni 87

Secila nga palët në mosmarrëveshje emëron një gjyqtar arbitrazhi. Të dy gjyqtarët e

zgjedhur në këtë mënyrë zgjedhin një gjyqtar kryesues arbitrazhi. Nëse ata nuk bien dakord mbi këtë pikë, secili prej tyre propozon dy kandidatë të marrë nga lista e përgjithshme e anëtarëve të Gjykatës së Përhershme, përveç anëtarëve të emëruar nga secila prej palëve dhe të shtetasve të tyre; përcaktohet me short se cili nga kandidatët e propozuar në këtë mënyrë do të jetë gjyqtar.

Gjyqtari i zgjedhur kryeson Gjykatën, e cila jep vendime me shumicë votash.

Neni 88

Në mungesë të ndonjë marrëveshjeje të mëparshme, Gjykata, me t'u krijuar, përcakton kohën brenda së cilës të dy palët duhet të paraqesin çështjet e tyre respektive.

Neni 89

Secila palë përfaqësohet para Gjykatës nga një agjent, i cili shërben si ndërmjetës ndërmjet Gjykatës dhe Qeverisë që e ka caktuar atë.

Neni 90

Shqyrtimi bëhet vetëm me shkrim. Megjithatë, secila palë ka të drejtë të kërkojë thirrjen e dëshmitarëve dhe ekspertëve. Gjykata, nga ana e saj, ka të drejtë të kërkojë shpjegime verbale nga agjentët e të dyja palëve, si dhe nga ekspertët dhe dëshmitarët, paraqitja e të cilëve në Gjykatë mund të konsiderohet e dobishme.

PJESA V DISPOZITAT PËRFUNDIMTARE

Neni 91

Kjo Konventë, e ratifikuar sipas rregullave, do zëvendësojë, mes palëve kontraktuese, Konventën për Zgjidhjen Paqësore të Mosmarrëveshjeve Ndërkombëtare të datës 29 korrik 1899.

Neni 92

Kjo Konventë do të ratifikohet sa më shpejt që të jetë e mundur.

Ratifikimet do të depozitohen në Hagë.

Depozitimi i parë i ratifikimeve do të regjistrohet në një procesverbal të nënshkruar nga përfaqësuesit e shteteve, të cilat marrin pjesë në të dhe nga Ministri i Punëve të Jashtme të Holandës.

Depozitimet e mëvonshme të ratifikimit do të bëhen me anë të një njoftimi me shkrim, drejtuar Qeverisë së Holandës dhe të shoqëruara nga instrumenti i ratifikimit.

Një kopje e vërtetuar e procesverbalit në lidhje me depozitimin e parë të ratifikimit, të njoftimeve të përmendura në paragrafin e mësipërm, dhe të instrumenteve të ratifikimit, duhet të dërgohet menjëherë nga qeveria e Holandës, nëpërmjet kanaleve diplomatike, për shtetet e ftuara në Konferencën e Dytë të Paqes, si për ato shtete, të cilat kanë aderuar në Konventë. Në rastet e parashikuara në paragrafin e mësipërm, qeveria e lartpërmendur do të informojë në të njëjtën kohë shtetet, për datën në të cilën ka marrë njoftimin.

Neni 93

Shtetet jonënshkruese, të cilat janë ftuar në Konferencën e Dytë të Paqes mund të aderojnë në këtë Konventë.

Shteti, i cili dëshiron të aderojë, njofton për këtë qëllim me shkrim Qeverinë e Hollandës, duke i dërguar asaj aktin e aderimit, i cili do të depozitohet në arkivat e Qeverisë së

lartpërmendur.

Kjo Qeveri duhet të dërgojë menjëherë për të gjitha shtetet e tjera të ftuara në Konferencën e Dytë të Paqes një kopje të vërtetuar të njoftimit, si dhe të aktit të aderimit, duke përmendur datën në të cilën ka marrë njoftimin.

Neni 94

Kushtet mbi të cilat shtetet, të cilat nuk janë ftuar në Konferencën e Dytë të Paqes, mund të aderojnë në këtë Konventë, përbëjnë objektin e marrëveshjes pasuese mes palëve kontraktuese.

Neni 95

Kjo Konventë do të hyjë në fuqi, në rastin e shteteve që nuk janë palë në depozitim të parë të ratifikimit, gjashtëdhjetë ditë pas datës së procesverbalit të këtij depozitimi, dhe, në rastin e shteteve të cilat e ratifikojë më vonë, ose që aderojnë, gjashtëdhjetë ditë pasi njoftimi i ratifikimit apo aderimit të tyre të jetë pranuar nga Qeveria e Hollandës.

Neni 96

Në rast kur njëri prej shteteve kontraktuese dëshiron të denoncojë këtë Konventë, denoncimi do t'i njoftohet me shkrim Qeverisë së Hollandës, e cila do t'i komunikojë menjëherë një kopje të vërtetuar të njoftimit, të gjitha shteteve të tjera duke informuar ato për datën në të cilën është marrë njoftimi.

Denoncimi do të ketë efekt vetëm në lidhje me shtetin njoftues, dhe një vit pasi njoftimi ka mbërritur në Qeverinë e Hollandës.

Neni 97

Një regjistër i mbajtur nga Ministri i Punëve të Jashtme të Hollandës, do të japë datën e depozitimit të ratifikimeve të realizuara në bazë të nenit 92, paragrafët 3 dhe 4, si dhe datën në të cilën është marrë njoftimi i aderimit (neni 93, paragrafi 2) apo i denoncimit (neni 96, paragrafi 1).

Çdo shtet kontraktues ka të drejtë të ketë akses në këtë regjistër dhe të marrë ekstrakte të certifikuara prej tij.

Me besim, të plotfuqishmit kanë bashkangjitur nënshkrimet e tyre në këtë Konventë.

Bërë në Hagë, më 18 tetor 1907, në një kopje të vetme, e cila do të depozitohet në arkivat e Qeverisë së Hollandës, dhe kopje të vërtetuara sipas rregullit, do t'u dërgohen shteteve kontraktuese nëpërmjet kanaleve diplomatike.